

[Bøgholm.]

camoufleret, men der er øjeblikke, hvor det træder frem, og jeg vil gerne have lov til i den henseende at anføre den måde, hvorpå de italienske kommunalvalg i juni måned blev kommenteret i „Land og Folk“, hvor der står om disse valg:

„Takket være de svindelagtige bestemmelser i valgloven har kommunisterne og socialisterne“ —

Socialisterne er her de socialister, der samarbejder med kommunisterne —

„mistet flertallet i byrådene i Genua, Turin og Florens, men har bevaret det i flådehavnene Taranto og La Spezia og i industribyerne Bologna, Modena, Reggio Emilia og Livorno, der siges at skulle være forsyningsbasis for de amerikanske tropper i Østrig i stedet for Triest. Endelig har venstreblokken erobret flertallet i den vigtige flådebase Brindisi.“

Man spørger jo: Hvad har dette forhold med kommunalvalg at gøre? Denne kommentar er overhovedet kun tænkelig, hvis der tænkes ikke parlamentarisk, men på muligheden for i en given, for landet dødsfarlig situation at øve en femtekolonnegerning og føre en femtekolonnepolitik. Når man lægger den tale, der blev holdt af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, ved siden af den tale, der blev holdt af den højtærede udenrigsminister, vil det uden videre stå enhver klart, at her talte repræsentanter for to forskellige verdener. Den højtærede udenrigsminister gav åbent og stærkt udtryk for, at der efter hans opfattelse — og jeg tror efter tingets opfattelse — i en bestemt henseende var sket et overgreb mod Danmark. Dette blev påtalt åbent og stærkt. I den fremstilling, der blev givet af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, var der ikke en kritisk bemærkning overfor østpolitikken. Jeg spørger det ærede medlem, om Sovjet efter hans opfattelse ikke har gjort sig skyldig i fejltagelser af nogen art, eller om han ikke er i stand til fra denne talerstol eller på anden måde at give udtryk derfor?

Det ærede medlem påtalte den nazificering, der efter det ærede medlems opfattelse har fundet sted i Tyskland, og jeg mener, at det ærede medlem med rette kan pege på forskellige forhold i Vesttyskland, men hvorfor glemte det ærede medlem at pege på Østtyskland? Det ærede medlem talte om militariseringen af Vesttyskland. Hvorfor glemte det ærede medlem at tale om den militarisering af Østtyskland, der gik forud? Det ærede medlem talte om nazificeringen af Vesttyskland. Hvorfor glemte det ærede medlem at tale om de fremtræ-

dende nazister, der i dag sidder på ledende poster i Østtyskland? Jeg skal give det ærede medlem navnene, så han er i stand til at danne sig et billede af forholdene. Folkepolitikets ledere indenfor alle områder, indenfor alle fem provinser, er alle tidligere medlemmer af den nazistiske generalstab. Det er generalerne Schubart, Lattmann, Weisenberger og Breithaupt. Der kan nævnes general Vincent Müller, der kan nævnes Fritz Mende fra Goebbels' propagandaministerium og mange, mange andre. I dag står de på ledende poster i det kommunistiske Østtyskland. Eller jeg kunne nævne udenrigsministeren i Østtyskland, dr. Dertinger, der så sent som den 30. januar 1944 skrev, at det tyske folk hylder i dag den nazistiske magtovertagelse, fordi den repræsenterer historiens første forsøg på at give fædrelandet til de store arbejdermasser, til alle dem, der arbejder med hjernen eller hånden. Denne mand er i dag udenrigsminister i det kommunistiske Østtyskland. Vil man finde nazificering i Tyskland, ja, så kan man finde noget i Vesttyskland, og jeg har ikke noget imod at sige, at på dette punkt er jeg naturligvis enig med det ærede medlem i hans synspunkter, men man finder mere i Østtyskland. I Vesttyskland er det undtagelser — jeg har ikke noget imod, at det bliver draget frem, fra hvilken side det så end sker —, men i Østtyskland er det en regel. I Østtyskland er der udgået meddelelser om, at man ønsker et samarbejde med alle, der tidligere stod i de nazistiske rækker. En lang række af dem står i dag, som jeg har fremlagt beviser for, på ledende poster.

Det ærede medlem kunne have holdt den tale, som han holdt for det høje ting, betydelig kortere. Han kunne have holdt den ved kun at citere, hvad kammerat Dimitroff — for dengang var han endnu kammerat, det skifter lidt med kammeratskabet — udtalte på det bulgarske arbejderpartis kongres den 27. februar 1946, hvor han sagde:

„For at jeg ikke skal optage for meget af jeres tid, kammerater, vil jeg bare tilføje endnu en ting: som medlemmer af det kommunistiske parti må vi stræbe efter i enhver henseende at vise os som gode elever af Lenin og Stalin.“

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen stræbte derefter.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingerne og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet hævet kl. 11⁵⁵.